

[Ole Vig Jensen]

teres ind i EF. Der er begrænsninger på landbrugsområdet, men der er dog i den anden konvention sket en udvidelse af de varegrupper, som frit kan eksporteres til EF-landene.

Vi har fra radikal side hæftet os ved, at når det gælder udviklingsbistanden gennem udviklingsfonden, så er der sket en betydelig udvidelse, og det synes vi er yderst rigtigt og sympatisk. Men vi har også bemærket, at pengene til den hjælp, der skal ydes fra Danmark via den europæiske udviklingsfond, tages fra den danske bistandskonto, hvilket ikke kan undgå at betyde, at lande, som ikke er med i denne aftale – og jeg kunne tage Indien og Bangladesh som gode eksempler – nu nemt ville kunne komme i klemme, når det gælder om at få hjælp fra bl. a. Danmark. Det begrænser vore muligheder, og jeg vil spørge udenrigsministeren, på hvilken måde det vil begrænse mulighederne for at yde dansk udviklingsbistand netop nu, hvor man via denne udviklingsfond lægger beslag på en ret stor del af den danske bevilling.

Vi har fra radikal side sagt tidligere, og jeg vil godt gentage det, at det er ønskeligt, at vi får udvidet Loméaftalerne med et endnu større antal lande, end tilfældet er nu.

Jeg vil sige til sidst, at når de europæiske lande i denne sammenhæng har sagt, at de på grund af deres økonomiske vanskeligheder ikke har været i stand til at gøre aftalen bedre, end vi nu kan se den, så har det selvfølgelig noget at gøre med de problemer, vi selv har økonomisk. Det bekræfter, at vi ikke bare af hensyn til os selv, men også af hensyn til omverdenen bør søge at få orden i eget hus, i egen økonomi, sådan at vi har bedre muligheder for at hjælpe de lande, som vi jo her er enige om skal og bør hjælpes.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraternes folketingsgruppe hilser afslutningen af den anden Lomékonvention velkommen, og vi medvirker meget gerne til en hurtig ratifikation af samme med tilhørende protokoller.

Centrum-demokraterne har noteret sig, at den anden Lomékonvention betyder en videreførelse af den første konventions principper, men at der på en lang række punkter er sket en udbygning og en forbedring af afta-

lens indhold, ikke mindst set i forhold til udviklingslandene. Vi har noteret os, at man søger at stabilisere råvareeksportindtægterne fra udviklingslandene. Vi ved, at der her ligger nogle ganske særligt tunge problemer, som man altså nu har søgt at få skovlen under. Vi har noteret os de nye samarbejdsområder, som er inddraget.

Vi har også noteret os investeringsaftalen, som indebærer, at aftaler med et enkelt land inden for EF kan overføres til andre lande, og vi har noteret os, at der nu er kommet en særlig beskyttelsesklause, som har været meget påkrævet, for de foretagne investeringer, og som gør, som det også blev fremhævet af hr. Christophersen og hr. Stetter, at ikke mindst de mindre EF-lande og den private industri her mere trygt tør indlade sig på sådanne engagementer.

Jeg vil gerne til sidst fremhæve den statistiske argumentation, som blev fremført af hr. Stetter. Det er ikke uvigtigt at fastslå, at der gennem denne aftale og gennem det, som EF bidrager med over for udviklingslandene, er tale om ydelser, som ti gange overstiger det, man fra sovjetisk hold er i stand til at præstere. Det modbeviser ganske klart påstanden fra modstandere om, at forholdet til udviklingslandene er et spørgsmål om udnyttelse, og at EF optræder som et lukket, isoleret samfund. Nøjagtig det modsatte er tilfældet. Der er ikke tale om lukkethed, der er tale om en åbenhed, og der er tale om en betydelig overførsel af midler.

Som sagt, centrum-demokraternes folketingsgruppe medvirker meget gerne til en hurtig ratifikation.

Steen Folke (VS):

I den officielle propaganda om EFs velsignelser spiller Lomékonventionerne, både den første og den anden, en væsentlig rolle. De forsøges brugt som bevis på, at EF i virkeligheden også er i u-landenes interesse. Såvel den forrige konvention som Lomékonvention II, der skal træde i kraft her i 1980, sikrer jo u-landene afsætning for en række af deres eksportvarer, ligesom EF i medfør af konventionen yder u-landshjælp af betydeligt omfang til de 57–58 – fortrinsvis afrikanske – lande, der er tilsluttet.

Virkeligheden er ikke helt så rosenrød. Ganske vist er der nogle økonomiske fordele